

Akantit

Ag₂S

G. A. Kenngott (1855)

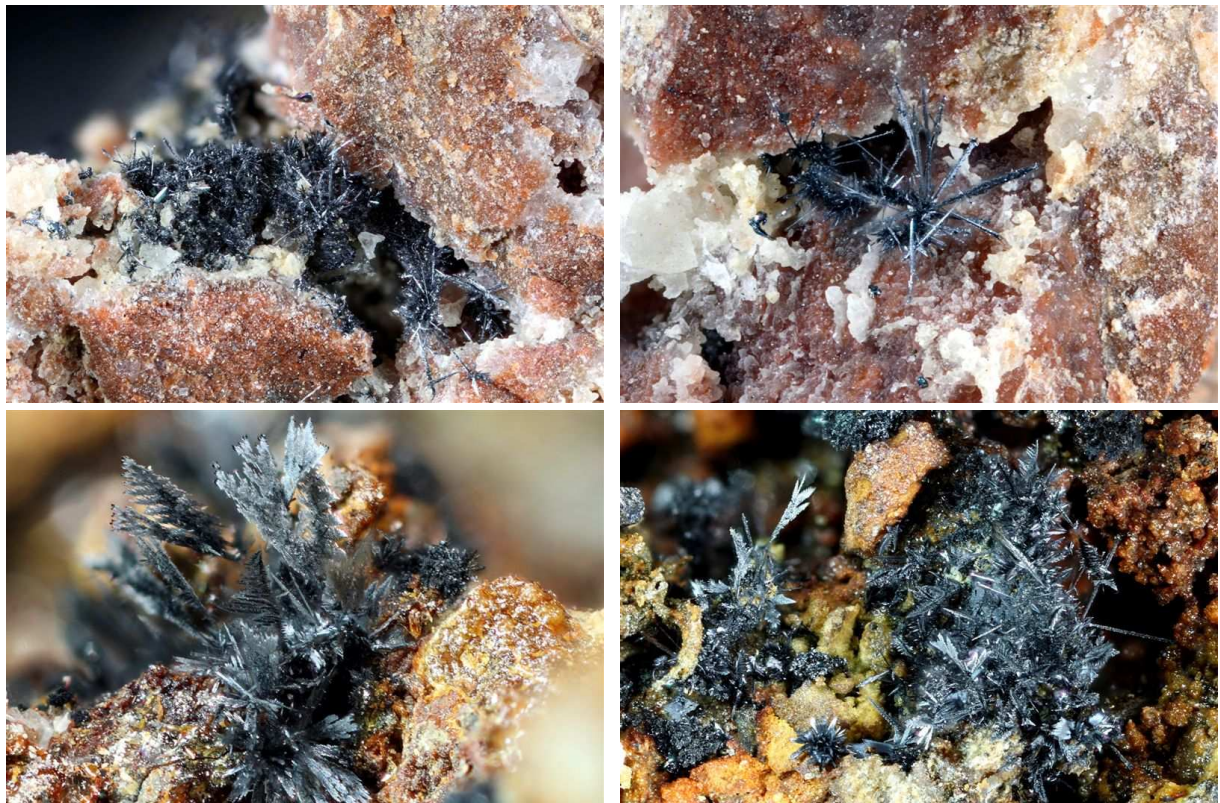
Akantit (acanthit) popsal Gustav Adolf Kenngott na dvou vzorcích z 18. století pocházejících z Jáchymova a uložených v mineralogické sbírce císařského dvora ve Vídni. „*Na drúzovitě žilovině jsou narostlé izolované zdánlivě ortorombické krystaly acanthitu o velikosti cca 0,5 cm zakončené přtkrou pyramidou. Má černou barvu, kovový lesk a je kujný.*“

Nazván byl podle řeckého slova *ἀκανθα* („*akantha*“) pro ostěn či šíp, který připomínal vzhled krystalů.

Formou jeho výskytu jsou jehlicovité, trnovité agregáty, které na rozdíl od stříbra jsou křehké a lámou se. V nábrusu jsou přítomny mimo reliktvů izotropních partií zejména partie se zřetelnou anizotropií. Mikrotvrdotí ani opticky se neliší od argentitu. Jde patrně o různě orientované optické řezy akantitu, neboť argentit je pod teplotou 177 °C nestabilní (za běžných teplotních a tlakových podmínek v přírodě proto argentit nemůže existovat, takže nacházíme už pouze akantitové paramorfozy po argentitu).

Gustav Adolf Kenngott
(1818-1897)

akantit

(Jáchymov-Svornost, žíla Geschieber, 1996)